

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 226.

Tredie Session.

66de Møde.

Tirsdagen den 27de Januar.

(Forts.)

Finantsministeren (forts.): Jeg har navnlig paa den ene Side det Haab, at de Indtægter, man har beregnet formedelst op- hørende Procenter og Gebyrer, som Postem- bedsmændene hidtil have havt, ville stille sig noget høiere end i den foreløbige Calcule, og paa den anden Side har jeg Grund til at antage, at det, der foreløbig er beregnet som personligt Tillæg for enkelte af de nuværende Postembedsmænd, ikke ganske vil stille sig saa- ledes, naar Loven kommer til Udførelse. Jeg skal tillade mig at gjentagde i det høitærede Things Grundring, at da der ifjor ved Fi- nantslovens Behandling var Spørgsmaal om Forandringer paa Grund af, at Soldvæsenets Lønningslov skulde bringes i Anvendelse, dris- tede jeg mig ikke til at foreslaae nogen For- andring af nogen betydelig Indflydelse, idet jeg maatte ansee det for umuligt med tilstræk- kelig Noiagtighed at kunne beregne Lovens Indflydelse, før den var traadt i Kraft. Vel er nu Loven om Postvæsenets Lønning ikke af det Omfang, som Loven om Soldvæsenets Lønning, idet der navnlig ikke nu er Spørgs- maal om at reducere en Masse Officierer, hvorom der den Gang var Tale, men jeg troer dog, at det vil vise sig vanskeligt, alle- rede nu, inden Loven er traadt i Kraft, hvil- ket jo først skal stee den 1ste April, at gjøre en tilforladelig Beregning over den finants- stuelle Indflydelse, som den vil have. Det er imidlertid fuldkommen rigtigt, som af den ærede Ordfører udtalt, at hvad enten Sum- merne ved den senere Udførelse ville vise sig at være aldeles noiagtige eller ikke, vil det ingen Forskjel gjøre; thi der kan ikke med

Hensyn til nogen af de Summer, hvorom der her er Tale, være nogen Tvivl om, at den jo har sin aldeles bestemte Norm i Lønningslo- ven, naar samme har faaet Hans Majestæts Sanction.

Ordføreren: Jeg maa kun med Hensyn til Forslaget under Nr. 38, som den ærede Minister kortelig omtalte, anføre, at Udval- gets Majoritet dog ogsaa har fundet Betæn- kelighed ved, allerede iaar at give en Embeds- mand, som for ikke mere end et Aar siden har faaet sin Gage normeret, et midlertidigt Til- læg. Jeg kan iøvrigt derom henholde mig til, hvad jeg udtalte ved Sagens anden Be- handling.

Nothe: Jeg vil blot tillade mig en ganske kort Bemærkning om det Forslag, som den ærede Ordfører først omtalte, idet det forekommer mig, at det maa opfattes paa en ganske særegen Maade. Saaledes som Forholdene virkelig ere for Die- blirket med Hensyn til det Embedsforhold, om hvilket der her er Tale, er det egentlig Fi- nantsministeren, der paa Grund af det særegne Kjendskab, som han fra tidligere For- hold har til den paagældende Bestyrelse, har overtaget et Arbejde, der ellers under sædvan- lige Forhold ikke vilde kunne komme til at paa- hvile Finantsministeren. Han kan, som en na- turlig Folge af sin Stilling, imidlertid ikke gaae i en saadan Detail, der er nødvendig for at kunne udføre det selv personligt i sin fulde Ud- strækning, og har derfor, saaledes som jeg idet- mindste opfatter Forholdet, maattet overlade en Deel af den Detail, der hører til den Post, han forener med sin nuværende Stilling som Finantsminister, til en anden Embedsmand, og det er for at kunne give denne anden Embeds- mand en Remuneration for den Deel af Ar- bejdet, som han hovedsagelig selv har overtaget, at dette Ændringsforslag her er stillet. Saa-